

پيغمبر - صلى الله عليه وسلم - (وتاری پيويست: خطبة الحاجة) ی فيکردين

له عبدالله كوری مهسعوده وه -رہزای خوی لیبت- ده لیت: «پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- (وتاری پيويست: خطبة الحاجة) ی فيکردين، (که له کاتی پيويستدا پيش -وتاره مه بهسته که- ده خویندریت)، که بهم شیوهی: (إن الحمد لله، نستعینه ونستغفره، ونعوذ به من شرور أنفسنا، من یهد الله، فلا مضل له، ومن یضلل، فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، " يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رَوْحَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا } [النساء: 1] ، {يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون} [آل عمران: 102] ، {يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا (70) يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما} [الأحزاب: 70 - 71]» و اتاکه ی: (حمد وسویاس بو خودا و په نا به ئه و ده گرین و داوای لیخوشبوون له ئه و ده کین، و په نا به ئه و ده گرین له شه ری نه فسمان، ئه وه ی خودا هیدایه تی بدات که س ناتوانیت گومرای بکات، و ئه وه ی ئه و گومرای بکات که س ناتوانیت هیدایه تی بدات، شاهیدی ددهم هیچ که سیک شایسته ی پرستن نیبه به هق و راستی جگه له الله، و شاهیدی ددهم به وه ی که موحه مد -صلى الله عليه وسلم- پیغمبری خودایه، {ئهی خه لکینه خوتان پیارین له (سزای) په روه ردگارتان ئه وه ی که دروستی کردوون له به ک که سه وه (که ئاده مه) و هر له ئه ویش هاوسه ره که ی دروست کردووه و بلاوی کردوته وه له و دووانه پیوانی زور هه روه ها ئافره تان، خوتان پیارین له و خویه ی که به ناوی ئه وه وه داوا ده کهن له به کتر و (خوتان پیارین له پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی) به راستی خوا هه میشه چاودیره به سهرتانه وه } [1: النساء] {ئهی ئه وانه ی که بیرو اتان هیناوه بترسن له خوا ترسانیک که شیاویتی ومه مرن مه گهر به موسولمانی نه بیت} [102: آل عمران] {ئهی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پیارینگار بن وقسه ی پرست و دروست بکن (70) کرده وه کانتان چاک ده کات وله تاوانه کانتان خوش ده بیت و هر که س گوپرایه لی خوا و پیغمبره که ی بکات ئه وه به راستی سه رکه وتینکی گه وره ی به ده ست هیناوه (71)} [الأحزاب].

[سه حیح - راست] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

ئین مهسعود -رہزای خوی لیبت- باسی ئه وه مان بو ده کات که پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- فیری وتاری پيويستی -خطبة الحاجة- ی کردن، ئه میش ئه و وتاره یه که ده ووتریت له پيش ده ستینکردن به ئه و وتاره ی که پيويسته بووتریت، وه کو وتاری مارهی و وتاری هینی وهتد، و ئه م وتاره مانای مه زنی له خوگرتووه له پروونکردنه وه ی شایسته بوونی الله به هه موو جوړه کانی حمد وستایشکردن و ته نها هانا بردن و داواکردن له الله ی تاکی بت شهریک وبت هاونا، و هه روه ها داواکردنی لیخوشبوونی گونا هه کان و داپوشینیان له الله -سبحانه و تعالی-، و هانا و په نا بردن بو ئه و زاته له هه موو شهر و زینایک، و شه ری نه فس وهتد. پاشان پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- باسی ئه وه ی بو کردین که هیدایه تدان به ده ستی الله یه، هه رکه سیک خودا هیدایه تی بدات ؛ که س ناتوانیت گومرای بکات، و ئه وه ی الله گومرای بکات ؛ که س ناتوانیت هیدایه تی بدات. پاشان شاهیدی -توحید- ی ووت (هیچ که سیک شایسته ی پرستن نیبه به هق و راستی جگه له الله)، و شاهیدی دان به وه ی موحه مد -صلى الله عليه وسلم- به نده و پیغمبره ی خودایه. و ئه م وتاره ی به م سئ نایه ت کو تایی پنهینا که فرمانکردن به ته قوای خوی گه وره وجیه جیکردنی فرمانه کان و خو بدوورگرتن له نه هی لیکراوه کانی تیدایه له پینا و خوی گه وره، و پاداشتی ئه و که سه ی به م شیوه یه گوپرایه لی بیت ؛ قسه و کرده وه کانی جوان ده بیت و خودا له گونا هه کانی خوشده بیت وله ژینایکی به خته وه رده دا ده بیت له دونیادا وله قیامه تدا شوینی به هه شته.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

